

Budislav

První zprávy o vsi Budislav pocházejí z r. 1357, kdy je zde doložen (Erhart do r. 1366) se dvěma Jeniši (starším a mladším). Dále se připomínají Přibík Kasten (1359–1360) a Oldřich Babka z Budislavi (1378). Ves zřejmě drželo současně několik majitelů. V l. 1382–1407 se uvádí Ondřej Opat z Budislavi, po něm v l. 1407–1415 Jan Zoubek z Budislavi, purkrabí na Nových Hradech, který zpečetil stížný list ke koncilu v Kostnici.

Od této doby historické prameny o Budislavi mlčí. Teprve v l. 1492–1508 je zde doložen Diviš, první člen rodu Doudlebských z Doudleb. Jeho čtyři synové, Petr, Jiřík, Bohuslav a František, se o rodinný majetek r. 1518 rozdělili. Nejmladší František získal tvrz, která je tak doložena poprvé, s dvorem. Před r. 1529 prodal svůj díl Václavu Tučapovi z Tučap. Dědic jednoho z jeho čtyř synů, Hynka (zemřel r. 1589), Václav, přikoupil r. 1549 sousední statek Záluží. Podle jeho závěti z r. 1603 převzal budislavský statek jeho starší syn Hynek, poslední z rodu tučapských rytířů. Pro účast na stavovském odboji v l. 1618 až 1620 byl mu posmrtně majetek r. 1623 zabaven a r. 1629 prodán císařskému plukovníku Hanibalů ze Schaumburgu.

Nový majitel však musel vydrancovaný a vypálený statek postoupit synu svého věřitele, Volfu Václavu Fellnerovi z Feldeku. Po jeho smrti r. 1650 spravovala budislavský statek vdova Lidmila Voršila, rozená Bechyňová z Lažan. Ve své závěti z r. 1659 odkázala Budislav svému druhému manželu Janu Alešovi Koňasovi z Vydří. Ten prodal Budislav r. 1666 Jakubu Františku Wendschuhovi. Od té doby se majitelé statku často střídali.

Když r. 1749 prodával hrabě Jan Václav Caretto-Millesimo statek Jiřímu Vavřinci Escherichovi, byla ve smlouvě uvedena i tvrz. Nový majitel přestavěl tvrz na jednoduchý barokní zámek, pravděpodobně r. 1754. Jeho potomci žili na Budislavi až do r. 1797. Po nich se vystřídal řada majitelů, kteří do stavebního vývoje zámku nijak nezasáhli.

V průběhu 2. světové války – v době okupace – byl využíván německou mládeží „hittlerjugend“. Po válce přebírá zámek organizace Červeného kříže, a to k sociálním účelům.

Po té je v roce 1954 prodán Okresnímu národnímu výboru Soběslav, který zde zřídil od 27.11.1955 „Dům odpočinku,“ pro staré a nemohoucí občany, o něž se staraly řádové sestry. Tomuto účelu slouží jako příspěvková organizace Jihočeského kraje "Domov pro seniory Budislav" dodnes.

Farní kostel Nanebevzetí Panny Marie byl r.1741 od Jana Václava hrab.Caretto z Millesimo obnoven a vystavěna nově kostelní věž. V kostele je 10 náhrobních kamenů s nápisy již nečitelnými.

Na věži je zvon o váze 185 kg, v cibuli věže umíráček a nad oltářem malý zvonek. V roce 1946 na věž dány nové hodiny.

Škola byla v Budislavi od.r.1790.Budova školy v r.1859 vyhořela.R.1865 byla vystavěna nová budova na východní straně návsi.Dnes škola z ekonomických důvodů zrušena a přestavěna na obecní byty.

U silnice ze Záluží na parc. č.873 stávala asi 400 let stará,již vyhnílá lípa malolistá.Objem v prsní výši 5.55 m,výška 20 m.R.1933 vichřice urvala asi třetinu koruny.Kmen byl úplně dutý a proto byla z bezpečnostních důvodů r.1941 poražena.